

५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ अपराक्तेदिवसस्य पश्चिमे भागे अपरं चरमं अहः मरणं दिनस्य ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥

शरोत्तमेनां जलिकेन राजन्तदामहास्यप्रतिमं त्रितेन ॥ पार्थोपराक्ते शिर उच्चकतवैकतनस्याथ महेन्द्रसूनुः ॥ ५१ ॥ तत्पापतच्चां जलिकेन छिन्नमपास्य कायोनि
पपात पश्चात् ॥ तदुद्यतादित्यसमानतेजसं शरन्नभो मध्यगभास्करोपमं ॥ ५२ ॥ वरांगमुर्व्यामपतच्च ममुखे दिवा करोस्तादिवरक्तमंडलः ॥ ततोस्य देहं सततं सु
खोचितं सुरूपमत्यर्थमुदारकर्मणः ॥ ५३ ॥ परेण रुच्छ्रेण शिरः समत्यजद्गृहं हर्षीवसुसंगमीश्वरः ॥ शरैर्विभिन्नं व्यसुतत्सुवर्चसः पपात कर्णस्य शरीरमुच्छ्रितं
॥ ५४ ॥ स्रवद्गुणैरिक्तो यविस्रवं गिर्यथा वज्रहंत महाशिरः ॥ देहाच्च कर्णस्य निपातितस्य तेजः सूर्यं खंवितत्याविवेश ॥ ५५ ॥ तदद्भुतं सर्वमनुष्ययोधाः संहृष्ट
वंतो निहते स्म कर्णे ॥ ततः शंखान् पाण्डवाद्भुरुचैर्दृष्ट्वा कर्णं पातितं फाल्गुनेन ॥ ५६ ॥ तथैव रुष्णश्च धनं जयश्च तद्दृष्ट्वा यमौ दभतुर्वारिजातौ ॥ तं सोमकाः प्रेक्ष्य ह
तं शयानं सैन्यैः सार्धं सिंहनादां च क्रुः ॥ ५७ ॥ तूर्याणि संजघ्न रतीव तद्दृष्ट्वा वासांसि चैवाद्भुतं भुजं ॥ संवर्धयंतश्च नरेन्द्रयोधाः पार्थसमाजग्मु रतीव हृष्टाः ॥
॥ ५८ ॥ बलान्विताश्चापरेत्यप्यनृत्यन्नन्योन्यमाश्लिष्य न दंत ऊचुः ॥ दृष्ट्वा तु कर्णं भुवि वा विपन्नं कृत्तरथात्सायकैरर्जुनस्य ॥ ५९ ॥ महानिलेनाद्रि मिवापविद्धं
यज्ञावसाने निमिषप्रशांतं ॥ राजकर्णस्य शिरो निरुत्तमस्तंगतं भास्करस्येव विबं ॥ ६० ॥ शरैराचित सर्वांगः शोणितौ घपरिप्लुतः ॥ विभाति देहः कर्णस्य स्वर
श्चिमभिरिवांशुमान् ॥ ६१ ॥ प्रताप्यसेना मामित्री दीप्तैः शरगभिस्तिभिः ॥ बलिनार्जुनकाले न नीतोस्तं कर्णभास्करः ॥ ६२ ॥ अस्तंगच्छन् यथादित्यः प्रभामा
दाय गच्छति ॥ तथा जीवितमादाय कर्णस्येषुर्जगाम सः ॥ अपराक्तेऽपराक्तेऽस्य सूतपुत्रस्य मारिष ॥ ६३ ॥ छिन्नमंजलिकेनाजौ सोत्सेधमपतच्छिरः ॥ उपर्युप
रि सैन्यानामस्य शत्रोस्तदंजसा ॥ शिरः कर्णस्य सोत्सेधमिषुः सोप्यहरद्भुतं ॥ ६४ ॥ कर्णं तु शूरं पतितं पृथिव्यां शराचितं शोणितं दिग्भगात्रं ॥ दृष्ट्वा शयानं भुवि म
द्रराजश्छिन्नध्वजेनाथययौरथेन ॥ ६५ ॥ हते कर्णे कुरवः प्राद्रवंत भयार्दिता गाढविद्धाश्च संख्ये ॥ अवेक्षमाणा मुद्गुरर्जुनस्य ध्वजं महंतं वपुषा ज्वलंतं ॥ ६६ ॥
सहस्रनेत्रप्रतिमानकर्मणः सहस्रपत्रप्रतिमानं शुभं ॥ सहस्ररश्मिर्दिनसंक्षये यथा तथा पतत्कर्णशिरो वसुंधरां ॥ ६७ ॥ इति श्रीमहाभारते कर्णपर्वणि कर्ण
वधे एकनवतितमोऽध्यायः ॥ ९१ ॥ ॥ ६८ ॥ संजय उवाच शल्यस्तु कर्णार्जुनयोर्विमर्दे बलानि दृष्ट्वा नृदिता निबाणैः ॥ ययौ हते चाधिरथौ पदा
नुगे रथेन संछिन्नपरिच्छेदेन ॥ १ ॥ इति कर्णपर्वणि नैलकंठीये भारतभावादीये एकनवतितमोऽध्यायः ॥ ९१ ॥ ॥ ६९ ॥ शल्य इति रथेन यस्तचक्रेण हेतुना पदानुगे पदचारिणि ॥ १ ॥